

Isaiah, Chapter 1

1. The prophecies of Isaiah son of Amoz, who prophesied concerning Judah and Jerusalem in the reigns of Uzziah, Jotham, Ahaz, and Hezekiah, kings of Judah.
2. Hear, O heavens, and give ear, O earth, For YHWH has spoken: "I reared children and brought them up— And they have rebelled against Me!
3. An ox knows its owner, An ass its master's crib: Israel does not know, My people takes no thought."
4. Ah, sinful nation! People laden with iniquity! Brood of evildoers! Depraved children! They have forsaken YHWH, Spurned the Holy One of Israel, Turned their backs.
5. Why do you seek further beatings, That you continue to offend? Every head is ailing, And every heart is sick.
6. From head to foot No spot is sound: All bruises, and welts, And festering sores— Not pressed out, not bound up, Not softened with oil.
7. Your land is a waste, Your cities burnt down; Before your eyes, the yield of your soil Is consumed by strangers— A wasteland as overthrown by strangers!
8. Fair Zion is left Like a booth in a vineyard, Like a hut in a cucumber field, Like a city beleaguered.
9. Had not YHWH of Hosts Left us some survivors, We should be like Sodom, Another Gomorrah.
10. Hear the word of YHWH, You chieftains of Sodom; Give ear to our God's instruction, You folk of Gomorrah!
11. "What need have I of all your sacrifices?" Says YHWH. "I am sated with burnt offerings of rams, And suet of fatlings, And blood of bulls; And I have no delight In lambs and he-goats.
12. That you come to appear before Me— Who asked that of you? Trample My courts
- 13 no more; Bringing oblations is futile, Incense is offensive to Me. New moon and sabbath, Proclaiming of solemnities, Assemblies with iniquity, I cannot abide.
14. Your new moons and fixed seasons Fill Me with loathing; They are become a burden to Me, I cannot endure them.
15. And when you lift up your hands, I will turn My eyes away from you; Though you pray at length, I will not listen. Your hands are stained with crime—

א. חֲזוֹן יִשְׁעִיהוּ בֶן-אֲמוֹץ אֲשֶׁר חָזָה
עַל יְהוּדָה וִירוּשָׁלַם בְּיָמֵי עֲזִיָּהוּ
יֹאמְרוּ אַחַז יַחֲזִקֶיהוּ מֶלֶךְ יְהוּדָה:
ב. שָׁמְעוּ שָׁמַיִם וְהֶאֱזִינִי אֶרֶץ כִּי
יְהוָה דִּבֶּר בְּנֵיִם גְּדֹלְתִי וְרוֹמְמֹתִי
וְהֵם פָּשְׁעוּ בִּי:
ג. יָדַע שׁוֹר קִנְיָהוּ וַחֲמֹר אֲבוּס בְּעֵלָיו
יִשְׂרָאֵל לֹא יָדַע עִמִּי לֹא הִתְבּוֹנֵן:
ד. הֲוִי אִי גֹי חָטֵא עִם כְּבֹד עוֹן זָרַע
מֵרַעִים בְּנֵיִם מִשְׁחִיתִים עֲזְבוּ אֶת
יְהוָה נֶאֱצַו אֶת-קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל נָזְרוּ
אֲחֹרַי:
ה. עַל מָה תִּכְווּ עוֹד תוֹסִיפוּ סִרְהָ כָּל
רֹאשׁ לְחָלִי וְכָל לֵבָב דָּוִי:
ו. מִכֶּפֶר-רֶגֶל וְעַד-רֹאשׁ אֵין-בּוֹ מִתֵּם
פָּצַע וַחֲבוּרָה וּמִכָּה טָרִיהָ לֹא-זָרוּ
וְלֹא חִבְּשׁוּ וְלֹא רִכְּכָה בְּשִׁמּוֹן:
ז. אֶרְצְכֶם שִׁמְמָה עֲרִיכֶם שְׂרָפוֹת
אֲשֶׁר אֲדַמְתֶּכֶם לְנִגְדְּכֶם זָרִים
אֲכָלִים אֶתְהָ וּשְׁמָמָה כְּמִהַפְּכַת
זָרִים:
ח. וְנוֹתַרְהָ בֵת-צִיּוֹן כְּסִכְּהָ בְּכָרֶם
כְּמִלוֹנָה בְּמִקְשָׁה כְּעִיר נְצוּרָה:
ט. לוֹלִי יְהוָה צְבָאוֹת הוֹתִיר לָנוּ
שְׂרִיד כְּמַעֵט כְּסֹדֶם הַיְיִנוּ לַעֲמֶרְהָ
דְּמִינוּ: (ס)
י. שָׁמְעוּ דְבַר-יְהוָה קִצְיִנִי סֹדֶם
הֶאֱזִינוּ תוֹרַת אֱלֹהֵינוּ עִם עַמְרָה:
יא. לְמַה-לִּי רַב-זְבָּחִיכֶם יֹאמֶר יְהוָה
שִׁבְעֵתִי עֲלוֹת אֵילִים וַחֲלָב מְרִיאִים
וְדָם פְּרִים וְכִבְשִׁים וְעֵתוּדִים לֹא
חִפְצָתִי:
יב. כִּי תִבְאוּ לְרֹאוֹת פָּנַי מִי-בִקֵּשׁ
זֹאת מִיִּדְכֶם רִמַס חֲצֵרִי:
יג. לֹא תוֹסִיפוּ הִבִּיא מִנְחַת-שׁוֹא
קִטְרֹת תוֹעֵבָה הִיא לִי חֲדָשׁ וּשְׁבֹת
קָרָא מְקָרָא לֹא-אוֹכֵל אֲוֹן וְעֲצָרָה:
יד. חֲדָשִׁיכֶם וּמוֹעֲדֵיכֶם שְׁנֵאָה נַפְשִׁי
הִיוּ עָלַי לְטָרַח נִלְאִיתִי נִשְׂא:

16. Wash yourselves clean; Put your evil doings Away from My sight. Cease to do evil;

17. Learn to do good. Devote yourselves to justice; Aid the wronged. Uphold the rights of the orphan; Defend the cause of the widow.

18. "Come, let us reach an understanding, — says YHWH. Be your sins like crimson, They can turn snow-white; Be they red as dyed wool, They can become like fleece."

19. If, then, you agree and give heed, You will eat the good things of the earth;

20. But if you refuse and disobey, You will be devoured [by] the sword.— For it was YHWH who spoke.

21. Alas, she has become a harlot, The faithful city That was filled with justice, Where righteousness dwelt— But now murderers.

22. Your silver has turned to dross; Your wine is cut with water.

23. Your rulers are rogues And cronies of thieves, Every one avid for presents And greedy for gifts; They do not judge the case of the orphan, And the widow's cause never reaches them.

24. Assuredly, this is the declaration Of the Sovereign, YHWH of Hosts, The Mighty One of Israel: "Ah, I will get satisfaction from My foes; I will wreak vengeance on My enemies!

25. I will turn My hand against you, And smelt out your dross as with lye, And remove all your slag:

26. I will restore your magistrates as of old, And your counselors as of yore. After that you shall be called City of Righteousness, Faithful City."

27. Zion shall be saved in the judgment; Her repentant ones, in the retribution.

28. But rebels and sinners shall all be crushed, And those who forsake YHWH shall perish.

29. Truly, you shall be shamed Because of the terebinths you desired, And you shall be confounded Because of the gardens you coveted.

30. For you shall be like a terebinth Wilted of leaf, And like a garden That has no water,

31. Stored wealth shall become as tow, And he who amassed it a spark; And the two shall burn together, With none to quench.

טו. וּבִפְרֹשְׁכֶם כְּפִיכֶם אֶעֱלִים עֵינַי
מִכֶּם גַּם כִּי־תִרְבוּ תִפְלֵה אֵינִי שְׁמַע
יְדֵיכֶם דְּמַיִם מְלֹאִי:
טז. רַחֲצוּ הַזְכוֹ הַסִּירוּ רַע מֵעַלְלֵיכֶם
מִנְגֵד עֵינַי חֲדָלוּ הָרַע:
יז. לִמְדוּ הַיֵּטִב דַּרְשׁוּ מִשְׁפָּט אֲשֶׁרוֹ
חֲמוּץ שִׁפְטוֹ יִתּוּם רִיבוֹ אֲלִמְנָה: (ו)
יח. לִכְוֹנָא וּנְוֹכַחָה יֹאמֶר יְהוָה אִם
יְהִיו חֲטָאֵיכֶם כְּשֹׁנִים כְּשֶׁלֶג יִלְבְּנוּ
אִם יֵאָדְמוּ כְתוֹלַע כְּצֶמֶר יְהִיוּ:
יט. אִם־תֵּאָבוּ וּשְׁמַעְתֶּם טוֹב הָאָרֶץ
תֹּאכְלוּ:
כ. וְאִם־תִּמְאֲנוּ וּמְרִיתֶם חָרֵב
תֹּאכְלוּ כִי פִי יְהוָה דָּבַר: (ז)
כא. אֵיכָה הִיְתָה לְזוֹנָה קְרִיָה
נְאֻמָּנָה מְלֹאתִי מִשֶּׁפֶט צֶדֶק יֵלִין
בָּהּ וְעֵתָה מֵרַצְחִים:
כב. כִּסְפְךָ הָיָה לְסִיגִים סְבָאךָ מֵהוּל
בְּמַיִם:
כג. שְׂרִיר סוֹרֵר יַיִם וְחִבְרֵי גִנְבִים
כָּלוּ אֶהָב שִׁחַד וְרָדֵף שְׁלֹמֵנִים יִתּוּם
לֹא יִשְׁפֹטוּ וְרִיב אֲלִמְנָה לֹא־יִבּוֹא
אֲלֵיהֶם: (ח)
כד. לִכֹּן נֶאֱמַר הָאָדוֹן יְהוָה צְבָאוֹת
אֲבִיר יִשְׂרָאֵל הוּא אֲנַחֵם מִצָּרִי
וְאֲנַקְמָה מֵאוֹיְבֵי:
כה. וְאֲשִׁיבָה יָדִי עֲלֶיךָ וְאֶצְרֹף כָּבֶר
סִיגֶיךָ וְאֶסִּירָה כָּל־בְּדִילֶיךָ:
כו. וְאֲשִׁיבָה שִׁפְטֶיךָ כְּבִרְאֵשֶׁנָּה
וְיַעֲצִיר כְּבַתְחִלָּה אַחֲרֵי־כֵן יִקְרָא לְךָ
עִיר הַצֶּדֶק קְרִיָה נְאֻמָּנָה:
כז. צִיּוֹן בְּמִשְׁפָּט תִּפְדֶּה וְשָׁבִיָה
בַּצִּדְקָה:
כח. וְשָׁבַר פְּשָׁעִים וְחֲטָאִים יַחֲדוּ
וְעֲזְבֵי יְהוָה יִכְלוּ:
כט. כִּי יִבְשׁוּ מַאֲלִים אֲשֶׁר חֲמַדְתֶּם
וְתַחֲפְרוּ מֵהַגְנוֹת אֲשֶׁר בַּחֲרַתֶּם:
ל. כִּי תִהְיוּ כְּאֵלֶּה נִבְלֹת עֵלֶּה וְכַגְנֵה
אֲשֶׁר מַיִם אֵין לָהּ:
לא. וְהָיָה הַחֹסֵן לְנַעֲרַת וּפְעִלּוּ
לְנִיצוּץ וּבְעֵרוּ שְׁנֵיהֶם יַחֲדוּ וְאֵין
מִכְבָּה: (ט)

2:1 The word that Isaiah son of Amoz prophesied concerning Judah and Jerusalem.

2. In the days to come, The Mount of YHWH's House Shall stand firm above the mountains And tower above the hills; And all the nations Shall gaze on it with joy.

3. And the many peoples shall go and say: "Come, Let us go up to the Mount of YHWH, To the House of the God of Jacob; That He may instruct us in His ways, And that we may walk in His paths." For instruction shall come forth from Zion, The word of YHWH from Jerusalem.

4. Thus He will judge among the nations And arbitrate for the many peoples, And they shall beat their swords into plowshares And their spears into pruning hooks: Nation shall not take up Sword against nation; They shall never again know war.

ב.א. הַדְּבַר אֲשֶׁר חִזָּה יִשְׁעִיָּהוּ בֶן אֲמוֹץ עַל־יְהוּדָה וְיִירוּשָׁלַם:
ב. וְהָיָה | בְּאַחֲרֵית הַיָּמִים נִכּוֹן יְהוָה הַר בֵּית־יְהוָה בְּרֹאשׁ הַהָרִים וְנָשָׂא מִגְבְּעוֹת וְנָהָרוּ אֵלָיו כָּל־הַגּוֹיִם:
ג. וְהִלְכוּ עַמִּים רַבִּים וְאָמְרוּ לֵכוּ | וְנַעֲלָה אֶל־הַר־יְהוָה אֶל־בֵּית אֱלֹהֵי יַעֲקֹב וְיִרְנוּ מִדְּרָכָיו וְנִלְכָה בְּאַרְחֻתָיו כִּי מִצִּיּוֹן תֵּצֵא תּוֹרָה וְדִבְרֵי־יְהוָה מִירוּשָׁלַם:
ד. וְשָׁפַט בֵּין הַגּוֹיִם וְהוֹכִיחַ לְעַמִּים רַבִּים וְכָתְתוּ חַרְבוֹתָם לְאֵת יָם וְחִנִּיתוּתֵיהֶם לְמִזְמְרוֹת לֹא־יִשָּׂא גּוֹי אֶל־גּוֹי חָרֵב וְלֹא־יִלְמְדוּ עוֹד מִלְחָמָה: (פ)